

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

§. 2. Quid in despositionibus operetur conditio necessario futura?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](#)

non autem ex voluntate disponentis, aut contrahentis; ut, si alicui legeretur partus ancillæ vel fructus fundi nondum editus, subintelligitur enim, *si partus edatur, vel fructus nascantur.* L. Quod in rerum. 24. ff. de Legat. 1. L. Interdum. 33. ff. de V. O. L. Nec emptio. 8. ff. de Contrabend. empt. alia autem tacite, sed extrinseca, que non insunt ex natura rei, sed ex juris necessitate, seu dispositione. Sic legatum alicui relatum habet tacitam conditionem, *si heres adierit hereditatem.* Nam hoc juris necessitate requiritur ad valorem Legati. lib. 32. ff. de Legat. Quæ verò in ipsa oratione, seu dispositione apponuntur, *expressæ vocantur.* Et ex his postremis alia sunt necessariæ eventurae (ut, contraho tecum, *si sol oriatur*) alia contingentes (ut, contraho tecum, *si tibi libuerit*) alia impossibilis, quæ evenire non possunt, alia possibiles, quæ fieri possunt; & ex his alia honesta, alia turpes, alia repugnantes substantia dispositionis, seu contractus; alia omnino indifferentes ac disparate, seu impertinentes, de quibus omnibus fusiū agetur in seq.

§. 1.

Quid in despensationibus operetur conditio, de presenti, vel praeterito?

764. Resp. inter conditions propriæ dictas non venire illas, quæ sunt de presenti, vel praeterito, v. g. contraho tecum, *si es nobilis, si fuisti ante 10. annos Catholica;* conditio enim propriæ dicta suspendit consensum in eventum futurum, ac indiferentem, saltem opinione illam apponentis, ex communi doctorum sensu; id quod non habet Conditio de praesenti, vel praeterito. Nam ejusmodi qualitates non apponuntur animo expectandi eorum eventum; sed, ut, si subsistat, pariter subsistat dispositio, ac effectus juris; si non subsistat, nec subsistat, seu valeat dispositio, nec ullum juris effectum pariat. Hinc eiusmodi orationes, seu promissiones (*promitto centum, si navis in portu stat, vel, si Titus Consul fuerit*) conditione subsistente, statim puræ sunt; non subsistente, nulla, ac irritæ; nec differunt effectum, propter ignorantiam nostram, L. 16. ff. de Injusto rupto. §. conditionem, 6. Institut. de

verb. obligat. Adverte tamen, *dóneç sciat,* an vera, an falsa sit ea conditio, non posse promissarium agere ex tali promissione. Nani apud nos, & respectu nostræ ignorantiae, gerit vices conditionis, & appellari solet quæ conditio, ut docet Cujacius l. 1. diffinit. Papin. ad L. Cum in præsens 37. ff. dñreb. hered.

Ex quo sequitur, quod conditio præsens, vel præterita, non sit conditio propriæ, nimirum suspensiva quoad jus obligatio-nis; sed solum quoad factum agendi. Nam ad illud attenditur veritas, quod conditio adjecta in re sit, vel non sit; ita Gonzalez in c. 1. b. t. n. 4. cum Donello, Mantica, & aliis ibidem relatis. Et ratio est, quia conditio suspensiva propriæ est, que habet even-tum pendentem, atque adeo, qui nec est, nec fuit; sed hoc non habet qualitas de præsenti, vel futuro, dispositionibus apposita, licet apponens ignoret, tam esse, vel non esse, fuisse vel non fuisse; ergo non apponit eam animo expectandi ejus even-tum, consequenter suspendendi sua vo-luntatis effectum, qui est obligatio.

§. 2.

Quid in despensationibus operetur conditio necessariæ futura?

Resp. Conditions de fato, quæ habent eventum necessarium, vel infalli-bilem, seu non suspensibilem, in foro saltē extero, haberi pro præsentibus moraliter, a deoque non esse conditions, propriæ, nec suspensivas, quia, quod fieri necesse est, pro præsenti habetur, per L. 9. §. qui sub conditione ff. de Novat. ibi: qui sub conditione stipulatur, que omnino extin-ta est, purè videtur stipulari L. 17. & seq. ff. de condit. indebiti; L. 79. ff. de condit. & demorſ. & §. si impossibilis. Instit. de util. stipulat. Et ratio est, quia tunc nec intentione illas apponentur habent eventum pendentem, ut tenent Canonista communiter, esto aliqui apud Sanchez. l. 5. hic D. 2. n. 1. sentiant oppositum; quorum fundamentis responsio dabatur infra; Ec-ideo eriam conditio impossibilis (negative adjecta) v. g. *si digito calum non terigerò,* non suspendit, sed utilis, & presens est, per L. Impossibilis. 7. ff. de verb. oblig.

Sed

Sed datam responsum limita. 1. ut tunc solum procedat, si etiam in opinione apponentis tales sint; nam secus est, si conditionem necessariò futuram, putent futuram contingenter. Obligatio enim voluntatis sequitur propositionem intellectus, qua manuducitur, ac dirigitur intentio; hinc si cognitio proponat conditionem, tanquam contingenter futuram, atque adeò needum præsentem in causa sua, necessariò illam datur, suspensiva est. Limita. 2. ut non procedat, si conditio sit incerta, quoad illum, qui eam apponit, ut contraham tecum, si i talie die luna eclipsetur. Nam qualitas de futuro, dispositioni apposita, quoad effectum suspendendi, vel non suspendendi, consideratur, prout est in intentione disponentis, vel contrahentis sub ea, ut dicimus infra; sed quando respectu eam apponentis est incerta, in intentione est, prout est in cognitione illum dirigente ad ejusmodi dispensationem, vel contractum faciendum; ergo quando in cognitione eam apponentis est incerta, etiam in intentione eam apponentis est incerta; consequenter non necessariò, sed contingenter futura tali die; ergo, licet in se sit necessariò futura, & per rerum naturam certa; si tamen in intentione illam apponentis sit incerta, suspendet, donec sit in se. Nec obstat quod habetur in §. *Conditiones Instit. de V. O.* ubi dicitur, quod conditiones, quae per naturam rerum certae sunt, non morentur obligationem, quamvis in nobis certe sint. Nam ille textus non loquitur de conditionibus certò futuris per naturam rerum; sed de presentibus, vel praeteritis, quae non sunt suspensivæ, cum non habeant eventum pendente; sic Paludanus in 4. dist. 20. c. 5. n. 31.

767. Si queras. 1. quid operetur conditio necessariò futura, sed die incerta respectu eam apponentis. v. g. ducam te, si tuus frater morietur. Nam quod aliquando morietur, per naturam rerum certum est; quo autem die? incertum. Ante respons. not. ejusmodi eventus dispositio ni appositos, non semper apponi ut conditiones, hoc est, animo expectandi earum eventum, suspenso interim consensu; sed quandoq; solum ut terminum, seu præfinitionem temporis, ut sensus sit, quando tuus frater morietur, tunc ducam te; quo po-

sito, Resp. si apponitur tanquam præfinitio temporis, consensum non suspendi, quoad obligationem eam ducenti; sed tantum, quoad executionem, ut colligitur ex L. *Heres meus*, statim citanda; nam in hoc casu particula si, æquivalet particulæ

Cùm, quæ non suspendit, sed tantum tempus præfinit, ut in seqq. dicemus. Si autem adjicitur, ut conditio ignoratâ necessitate, ut tali die fiat, probabilius est apponi animo exspectandi conditionis

eventum cum effectu secutæ mortis, consequenter eò usque suspendendi sui consensus effectum, qui est obligatio; sic enim in intentione illam adjicientis, quod ad diem, apponitur tanquam aliquod futurum contingenter. Hujus ulterior ratio est; quia alias (si non consideraretur conditio prout est in intentione, ac animo eam apponentis, sed prout est in se, & secundum veritatem) paucissimæ conditiones futura suspenderent dispositionem,

vel contractum. Nam omnes jam de præsenti habent determinatam veritatem in scientia, vel revelatione DEI (ut communiter docent Theologi) consequenter omnes, saltem ex suppositione, sunt necessariò futuræ.

Si queras 2. an conditio non tantum

per naturam, sed etiam ex suppositione futura necessariò, dispositioni vel contra-

ctui adjecta habenda sit non suspensiva?

contraho tecum si *Antichristus* damnabitur:

negativum sequitur Covarruvias, & Hen-

riquez apud Sanchez. num. 7. qui tamen

probabilius affirmit, si eam apponens no-

vit illius necessitatem ex suppositione; se-

cùs, si potius creditur futuram contingenter;

ratio hujus est ex præcedenti num: nam postquam Sanchez indefinitè

dixit lib. 5. d. 2. num. 1. quod conditio ne-

cessariò futura, matrimonio apposita,

non sit suspensiva, dictum suum limitat

his verbis: hæc conclusio intelligenda est,

quando contrahentes reputabant conditionem esse necessariam; si enim crede-

rent esse contingentem, suspenderet uti-

que in conditionis eventum.

Fundamentum docentium, conditio-

nem necessariò futuram, esse suspensi-

vam, etiam si necessitas præsens, ut eveniat

cognita fuerit eam apponenti, sumitur

ex L. *Heres meus*. 78. ff. de conditionibus &

demonstrationibus, ubi expressè dicitur:

Heres meus, cum morietur Titius, centum ei dato, parum legatum est; quia non conditione, sed mora suspenditur. Sed Resp. in citata lege futuram mortem Titii, legato non adjici, tanquam conditionem; sed temporis præfinitionem, quia illam exprimit non per particulam sibi; sed Cùm, quæ ex ipsa materia substrata, de quâ agitur, & consequenter intentione legis, idem operatur, ac particula quando, qua tempus designatur, quæ obligationem non suspendit, sed executioni solum modum definit.

§. 3.

An despontatio recipiat conditionem propriè dictam?

770. Sunt qui hoc negant de matrimonio; sed hi sumunt matrimonium *formaliter* pro ipsa nimis obligatione conjugum, natâ ex mutuo consensu conjugali, quem volunt esse matrimonium *causality*; ita Sanchez. lib. 5. hic D. i. num. 5. ubi ait, *consensum presitum ad matrimonium posse ex conditione pendere, non autem matrimonium.* Huic autem resolutioni, etiam quoad ipsum consensum videtur obstare regula utriusq; juris. Nam consensus in matrimonio est *actus legitimus*; de jure autem Canonico c. 50. de Reg. jur. in 6. ibi: *actus legitimus conditionem non recipiunt, neg. diem;* & de jure civili L. *Actus legitimus, ff. eod.* numerantur complures actus legitimis, qui non recipiunt diem, vel conditionem, ut emancipatio, acceptatio, haereditatis aditio, servitio, datio Tutoris &c. ubi additur: *ejusmodi actus legitimos, qui non recipiunt diem, vel conditionem, in totum vitiarum per conditionem, vel temporis adjectionem.* Econtra certum videtur, utroq; jure multos actus legitimos non tantum apostolo tempore, sed etiam conditione propriè dictâ celebrari, quin ex hoc capite vietentur, ut aliunde notum est, & constabit ex dicendis.

771. Ad rectam igitur intelligentiam illius regulæ notandum, quosdam esse actus, qui vel naturâ, vel legis dispositione institutioni sunt, ut statim suum effectum consequantur, aut purè, ac perfectè celebrantur, ut notat Sanchez. lib. 5. hic D. i. n. 5. & alii, quos cit. & sequitur Barbos. in cit.

Reg. 50. num. 2. & 13. ex quo sequitur; ejusmodi actus, tanquam pro forma substantiali petere, ut concipientur purè, nemirum sine suspensione, seu dilatione in futurum. Et quoniam conditio suspensiva, vel futuri temporis adjectio cum hoc non stat, rectè tequitur eam regulam procedere de illis actibus legitimis, quibus repugnat suspensio, aut dilatio in futurum. Sequitur 2. consensem sponsalium, vel etiam matrimoniale recipere diem, vel conditionem suspensivam. Nam hi contractus, vel actus non necessariò concipientur sub aliqua certa forma cui repugnet suspensio, aut dilatio; ad eos enim sufficit ea forma, quæ sufficit ad alios contractus legitimos collatos in tempus, aut eventum futurum, etiam contingentem. Sequitur 3. formas in ceteris Sacramentis novæ legis, non recipere diem, vel conditionem suspensivam; quia repugnat certæ verborum forma, sub quâ ex institutione suâ proferri debent. Nam forma, sub qua ex institutione Christi sunt, significat effectum Sacramenti de praesenti in subiecto carente obice, ut in his: *ego te baptizo, ego te absolvo, &c.* Sequitur 4. matrimonium, *sumptum formaliter* non recipere conditionem, vel diem; sic enim explicat mutuam obligationem de praesenti, adeoque consensem non nixum conditione, collatum in tempus, aut eventum contingenter futurum: seculis tamen est de Sponsalibus. Hæc enim cùm sint promissio matrimonii *futuri*, & diem, & conditionem recipiunt, cùm nec naturâ suâ, nec institutione, aut legis dispositione habeant, ut statim suum effectum consequantur, *quoad obligationem prestanti promissum.*

§. 4.

Quid in despontionibus operentur conditiones tacita, ac generales?

Resp. conditiones tacitas ac generales, seu in dispositione vel contractu *quilibet* sub intellectas, non magis esse suspensivas, quam si non exprimantur; at non expressæ non suspendunt, ergo conditiones tacita, ac generales, quæ insunt omni dispositioni; vel contractui, non sunt suspensivæ; ita Sanchez. lib. 5. hic D. i. n. 6. L. *conditiones extrinsecus:* ibi conditions extrin-